

تأثیر نوسانات فشار بر شکست هیدرولیکی در تونل‌های تحت‌فشار با روباره کم

مهرداد کرمی¹, عبدالرضا کبیری سامانی^{2*} و راحب باقرپور³

1- دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان

2- دانشیار، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان

3- دانشیار، دانشکده مهندسی معدن، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان

* akabiri@cc.iut.ac.ir

چکیده- در تحقیق حاضر با استفاده از روش اجزای محدود، اندرکنش سیال، سازه و سنگ در تونل تحت فشاری با پوشش بتی در حالت دوبعدی مدل‌سازی می‌شود. سیال داخل تونل با استفاده از المان‌های آکوستیک که قابلیت شبیه‌سازی فشارهای هیدرودینامیکی را دارند، مدل‌سازی می‌شود. با اعمال فشار در دو حالت پایدار و گذرا و درنظر گرفتن اندرکنش سیال و سازه، به بررسی نحوه ترک‌خوردگی سنگ اطراف پوشش به عنوان مستعدترین مکان برای بروز این پدیده مخرب پرداخته می‌شود. برای تحلیل جریان سیال در دو حالت پایدار و گذرا از نرم‌افزار HAMMER استفاده می‌شود. سپس بازگذاری‌های هیدرولیکی، به منظور تحلیل تشخیص نرم‌افزار ABAQUS انتقال داده می‌شود. برای بررسی ترک‌خوردگی المان‌های سنگ اطراف پوشش از معیار شکست موهر-کولمب استفاده می‌شود. با اعمال فشار آب به تونل در حالت پایدار، حداقل میزان روباره برای ترک نخوردن سنگ مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. در نهایت با تغییر روباره موجود در روی تونل به بررسی تأثیر افزایش ارتفاع روباره بر شکست هیدرولیکی، در صورت بروز جریان‌های گذرا در داخل تونل پرداخته می‌شود و نتایج در قالب نمودارهایی ارائه می‌شود. نتایج نشان می‌دهد که در حالت جریان گذرا، افزایش روباره الزاماً راه کاری اینمن برای جلوگیری از بروز پدیده مخرب شکست هیدرولیکی نیست.

کلیدواژگان: تونل تحت فشار، شکست هیدرولیکی، فشارهای گذرا، اندرکنش سازه و سیال، روباره.

ناپایداری شده و یا اصطلاحاً دچار شکست هیدرولیکی می‌شود. محققین بسیاری از جنبه‌های گوناگون نظری تخمین روباره، نشت و تعیین نوع پوشش به بررسی مسئله شکست هیدرولیکی پرداخته‌اند (ترزاقی 1962، اشلاسی¹ 1982، مینگ و همکاران² 2010 و مون و جئونگ³ 2011

1- مقدمه

در تونل‌های آبری که تحت‌فشار داخلی آب قرار دارند، در قسمت‌هایی که عمق روباره کم است و پوشش نفوذپذیر است، گاه فشار داخلی آب، بر وزن روباره غالب شده و به دلیل نفوذپذیری پوشش، فشار آب به داخل درزهای ناپیوستگی‌های سنگ نفوذ کرده و این درزهای توسعه می‌دهد. در این هنگام توده سنگ روی تونل دچار

¹ Schleiss

² Ming et al.

³ Moon and Jeong

همکاران^۵ (2014) با استفاده از روش اجزای محدود با در نظر گرفتن تنش‌های برجای غیریکنواخت در اطراف تونل به بررسی جابجایی‌ها و تنش‌های به وجود آمده در پوشش و سنگ در اثر بارگذاری هیدرواستاتیکی پرداختند (Simanjuntak et al., 2014). ژو و همکاران (2015) با در نظر گرفتن اندرکنش بین سیال و پوشش، به بررسی تنش‌های به وجود آمده در پوشش بتنی مسلح در تونل‌های تحت‌فشار بالا پرداختند. ایشان با شبیه‌سازی جریان سیال در درزهای ترک و ترک‌های به وجود آمده در پوشش مسلح، رفتار هیدرومکانیکی سنگ اطراف و پوشش تونل را به طور همزمان لحاظ نمودند (Zhou and Wu 2015).

گاهی در تونل‌های انتقال آب، تحت شرایطی باید دریچه‌ها به سرعت باز یا بسته شوند. این تغییر وضعیت سریع دریچه، باعث به وجود آمدن امواج فشاری در طول تونل می‌گردد و ممکن است یک تونل انتقال آب، تحت فشار هیدرواستاتیکی به‌خوبی به عمل کرد خود ادامه دهد، اما با به وجود آمدن امواج فشاری ناگهانی دچار پدیده شکست هیدرولیکی گردد. بیشتر محققان پدیده شکست هیدرولیکی را بدون درنظر گرفتن اثرات فشارهای دینامیکی مورد مطالعه قرار داده‌اند. در تحقیق حاضر تأثیر این عامل در پدیده شکست هیدرولیکی بررسی خواهد شد. از آنجا که موضوع مورد بررسی شامل دو بخش تحلیل هیدرولیکی جریان آب داخل تونل در اثر بسته شدن دریچه و اثرات این تغییر بر دیواره تونل و سنگ ABAQUS و HAMMER است، از دو نرم‌افزار HAMMER برای مدل‌سازی و تحلیل استفاده می‌شود. با مدل‌سازی‌های لازم، نتایج تحلیل هیدرولیکی از نرم‌افزار HAMMER استخراج و به عنوان داده ورودی برای تحلیل تنش در نرم‌افزار ABAQUS وارد خواهد شد.

2- مبانی تئوری و روش حل

در این تحقیق با استفاده از روش اجزای محدود و در نظر گرفتن تغییر شکل‌های بزرگ در نرم‌افزار ABAQUS به بررسی تنش‌ها و جابجایی‌ها در اطراف تونل انتقال آب تحت‌فشار پرداخته می‌شود. سپس با اعمال فشار سیال در

و آنجلکویک و همکاران^۱ (2013) (نقل از Zhou and Wu, 2015) با استفاده از تئوری نشت از استوانه جدار ضخیم و نیز منظور کردن تراز آب زیرزمینی به بررسی نشت از تونل‌های تحت‌فشار پرداخت (Schleiss, 1986). وی با بررسی پوشش بتنی در دو حالت ترک‌دار و بدون ترک، روابطی را برای تعیین فشار ناشی از نشت ارائه کرد. وی معتقد بود که فشارهای دینامیکی ناشی از عوامل گوناگون، مانند ضربه قوچ در میزان نشت و بازشدگی درزهای تأثیر به‌سزایی دارند، ولی معیاری برای آن‌ها بیان نکرد. فرناندز و آلوارز^۲ (1994) با استفاده از روش اجزای محدود، حل عددی برای نشت آب از تونل و تنش مؤثر ناشی از نشت را ارائه کردند. ایشان نسبت تنش‌های مؤثر بر جای زمین به تنش‌های مؤثر ناشی از نشت را به عنوان ضریب اطمینان در مقابل پدیده شکست هیدرولیکی در نظر گرفتند (Fernandez and Alvarez, 1994). بوبت (2006) با استفاده از روش اجزای محدود، تنش‌های مؤثر اطراف تونل تحت‌فشار را مورد بررسی قرار داد. وی فرض کرد که زمین اطراف تونل خشک است و اثرات آب (Bobet and Fernandez, 1994) در فرضیات خود وارد نکرد (Nam, 2007). هاچم^۳ و اشلایس (2010) در دو حالت با و بدون لحاظ کردن اندرکنش بین سیال‌سازه به بررسی سرعت موج فشاری در تونل‌های تحت‌فشار با پوشش فولادی پرداختند (Hachem and Schleiss, 2009). ایشان تغییرات سرعت موج فشاری را با توجه به جنس سنگ، ضخامت جداره و فرکانس موج، در قالب نمودارهایی ارائه نمودند. اولومید و مارنس^۴ (2012) با شبیه‌سازی تونل تحت‌فشار، در فضایی دوبعدی و الاستوپلاستیک، به روش اجزای محدود به مطالعه اثر پوشش اطراف تونل پرداختند. هدف بهینه کردن پوشش اطراف تونل تحت‌فشار بود. ایشان با کوپل کردن تنش محیط با تنش ناشی از نشت به بررسی ترک‌های ایجاد شده در پوشش پرداختند (Olumide and Marence, 2012). آن‌ها در نهایت مدل عددی خود را با روش تحلیلی که توسط اشلایس (1986) ارائه شده بود، صحبت‌سنگی کردند. سیمان‌جونتاک و

¹ Andjelkovic et al.

² Alvarez

³ Hachem

⁴ Olumid and Marence

⁵ Simanjuntak et al.

آمده بر روی پوشش ناشی از این فشار ارتباط پیدا می‌کند. رابطه فوق با گسسته‌سازی المان محدود و اعمال شرایط مرزی و اولیه، توسط نرمافزار ABAQUS حل می‌شود. در نهایت جابجایی‌های به وجود آمده در پوشش محاسبه و به وسیله آن تنש‌های حاصل از این فشارهای هیدرودینامیکی در پوشش تعیین می‌شود. در اثر نیروهای ایجاد شده در پوشش، بخشی از این نیرو به سنگ اطراف انتقال داده می‌شود و سنگ فشار هیدرودینامیکی سیال را تحمل می‌کند. در تحقیق حاضر برای مدل‌سازی اندرکنش سازه و سنگ از روش مستقیم استفاده شده است که در آن در فاصله دور از محل تماس سنگ و سازه، شرایط مرزی مصنوعی در نظر گرفته می‌شود. در واقع این مرزهای مصنوعی باید به گونه‌ای قرار گیرند که تأثیری بر روی منطقه نزدیک سازه نداشته باشند. در نتیجه معادله تعادل حاکم بر پاسخ دینامیکی خطی این سیستم به صورت زیر است (ABAQUS, 2012):

$$[M]\{\ddot{u}_r\} + [C]\{\dot{u}_r\} + [K]\{u_r\} = \{R_r\} \quad (5)$$

که در آن M و C به ترتیب ماتریس‌های جرم، میرایی و سختی، R_r بردار نیروهای خارجی وارد بر سنگ و \ddot{u}_r و \dot{u}_r به ترتیب بردارهای شتاب، سرعت و جابجایی المان-های سنگ است. R_r ناشی از فشار هیدرودینامیکی سیال است که در مرز مشترک سیال و پوشش به وجود می‌آید و کل سیستم را تحت تأثیر قرار می‌دهد. در واقع $\{R_r\} = \{f\} - \{f_s\}$ است. به این معنا که بخشی از نیروی هیدرودینامیک توسط پوشش تحمل می‌شود. به این ترتیب ارتباط بین فشار هیدرودینامیکی و سنگ اطراف به کمک معادلات (4) و (5) برقرار می‌شود (ABAQUS, 2012).

2-2- مدل‌سازی و پارامترهای مؤثر

فاصله مرزهای مدل باید به گونه‌ای انتخاب شود که تأثیری بر روی نحوه توزیع تنش در اطراف تونل نداشته باشد. بر این اساس و با استفاده از یک فرآیند سعی و خطای طولانی ابعاد مدل $6d \times 25d$ انتخاب گردید (d قطر تونل است، شکل 1).

حالتهای پایدار و گذرا به جدارهای تونل و درنظر گرفتن اندرکنش سیال-سازه، به بررسی تغییرات تنش و جابجایی‌های اطراف تونل و شکستهای احتمالی ناشی از فشار سیال پرداخته می‌شود. در نهایت میزان روباره لازم برای جلوگیری از وقوع شکست هیدرولیکی و جاکنش آبی مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

1-2- معادلات حاکم

با استفاده از معادله کلی ناویر-استوکس رابطه (1) و با استفاده از فرضیات ساده کننده: (الف) سیال داخل تونل غیرلزج است، (ب) حرکت با دامنه کم و صرفنظر کردن از نوسانات سرعت سیال، (ج) تراکم پذیری خطی سیال و ساده‌سازی‌های لازم، معادله دینامیکی جریان داخل تونل به صورت رابطه (2) درخواهد آمد (ABAQUS, 2012).

$$\rho \left(\frac{\partial \mathbf{v}}{\partial t} + \mathbf{v} \cdot \nabla \mathbf{v} \right) = -\nabla p + \mu \nabla^2 \mathbf{v} + \mathbf{B} \quad (1)$$

$$\frac{\rho}{K} \frac{\partial^2 p}{\partial t^2} = \nabla^2 p \quad (2)$$

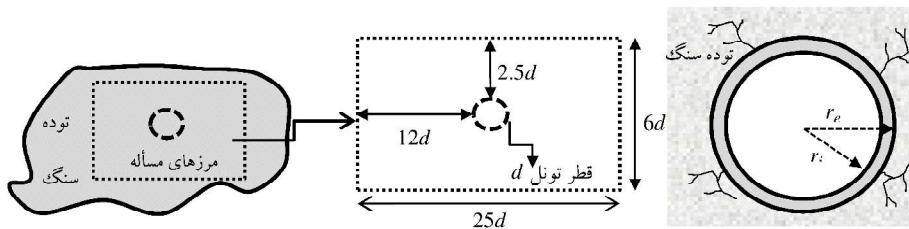
در معادلات بالا، ν میدان سرعت در سیال، μ لزجت سیال، \mathbf{B} بردار نیروهای بدنی، p فشار هیدرودینامیکی سیال داخل تونل و K مدول بالک سیال است. تنها شرط مرزی حاکم بر سیال داخل تونل در مرز مشترک بین آب و پوشش است. این شرط مرزی به صورت رابطه (3) تعریف می‌شود (ABAQUS, 2012):

$$\frac{\partial p}{\partial n} = -\rho \ddot{u}_{s_n} \quad (3)$$

در این رابطه n بردار یکه عمود بر سطح مشترک و s_n شتاب پوشش است. رابطه فوق بر این اصل استوار است که سرعت سیال و پوشش در جهت عمود بر فصل مشترک یکسان است. لذا سرعت نسبی در سطح تماس به وجود نخواهد آمد. ارتباط بین فشار هیدرودینامیکی درون تونل $\{p\}$ ، با نیروهای اعمال شده بر روی پوشش ناشی از فشار هیدرودینامیکی $\{f\}$ توسط ماتریس کوبله $[Q]$ برقرار می‌شود (ABAQUS, 2012):

$$[Q]\{p\} = \{f\} \quad (4)$$

به وسیله ماتریس کوبله $[Q]$ ، فشارهای هیدرودینامیکی ناشی از بسته‌شدن سریع دریچه‌ها با نیروهای به وجود

شکل ۱ هندسه توده سنگ، مقطع حفاری و پوشش

تغییرات فشار آب درون تونل با زمان، از نرمافزار HAMMER استخراج و به عنوان شرایط اولیه فشار برای المان‌های آکوستیک لحاظ می‌گردد. به این ترتیب اگر در زمان

فشار هیدرودینامیکی المان‌های سیال داخل تونل $P_t = t_0$ باشد، این فشار توسط المان‌های آکوستیک به المان‌های پوشش وارد خواهد شد. سپس با توجه به رابطه (5) فشار المان‌های آکوستیک با فشار مقاوم المان‌های سازه‌ای به یکدیگر وابسته می‌شوند و در نهایت با توجه به رابطه تعادل دینامیکی، منجر به جابجایی‌هایی در مدل خواهند شد. این موضوع سبب می‌شود تا مسئله اندرکنش سازه و سیال به صورت موضوعی دوسریه در مدل‌سازی لحاظ شود. تنها درجه آزادی درون یک تونل انتقال که با آب پر شده است، مقدار فشار در گره‌های مدل المان محدود سیال است. در نرمافزار ABAQUS، محیط و مصالح آکوستیک^۱ دارای این خصوصیت بوده و برای مدل‌سازی سیال درون تونل مناسب هستند (ABAQUS, 2012). در نتیجه توانایی مدل‌سازی انتقال امواج فشاری را دارا است. محیط آکوستیک یک هیدرودینامیکی است که در آن تنش برشی وجود نداشته و فشار متناسب با کرنش حجمی است. المان‌های آکوستیک اثرات اینترسی و تراکم‌پذیری سیال را مدل‌سازی می‌کنند. همچنین این المان‌ها قابلیت شبیه‌سازی انتشار امواج را نیز دارا هستند. چگالی سیال 1000 کیلوگرم بر مترمکعب و مدول بالک 2/07 گیگا پاسکال در نظر گرفته شده است. در این مدل‌سازی دو نوع اندرکنش منظور می‌شود: (الف) برهم‌کنش سیال-سازه و سنگ (پوشش بر سنگ اطراف تونل)، (ب) برای در نظر گرفتن اندرکنش بین سیال و پوشش، نرمافزار ABAQUS را حل کلی و خاصی را در نظر می‌گیرد. برای

مرزهای چپ و راست مدل به صورت تکیه‌گاه غلتکی در راستای افقی بسته شده و مرزهای کف مدل نیز در راستای افقی و عمودی مقید شدند. خصوصیات ژئومکانیکی توده سنگ با توجه به ویژگی‌های سنگ تونل انتقال آب گلاب انتخاب گردیده است (صانعی‌آرانی، 1391). مقاومت فشاری تکمحوره و مقاومت کششی پوشش بتُنی با توجه به آیین-نامه ACI-31808 انتخاب گردید. برای مدل‌سازی سنگ به روش موهر-کولمب، پارامترهای مدول یانگ، ضربی پواسون، چگالی، چسبندگی و زاویه اصطکاک استفاده شدند (جدول ۱). لازم به ذکر است که برای مدل‌سازی از پارامترهای استاتیکی مصالح استفاده شده است. خصوصیات دینامیک مصالح معمولاً بیشتر از حالت استاتیکی است، از این رو نتایج حاصل از مدل‌سازی حاضر مقادیر بحرانی را نشان می‌دهند.

با توجه به این که برای شبیه‌سازی سیال داخل تونل از المان‌های خانواده آکوستیک نرمافزار استفاده شده است، ویژگی این المان‌ها، انتقال و تبادل فشارهای هیدرودینامیکی است. به عبارتی تنها درجه آزادی این المان‌ها درجه آزادی هشتم یعنی فشار دینامیکی است. در ادامه این المان‌ها با المان‌های پوشش کوپل می‌شوند.

جدول ۱ پارامترهای مکانیکی توده سنگ (صانعی‌آرانی، 1391) و پوشش (سازمان مدریت و برنامه‌ریزی کشور، 1384)

پارامتر	پوشش	توده سنگ
مدول یانگ (گیگاپاسکال)	2/1	25
مقاومت کششی (مگاپاسکال)	0/027	3
چسبندگی (مگاپاسکال)	0/75	4/5
زاویه اصطکاک داخلی (درجه)	35	45
ضریب پواسون	0/3	0/25
چگالی (کیلوگرم بر مترمکعب)	2750	2400
مقاومت فشاری تکمحوره (مگاپاسکال)	3	28/3

^۱ Acoustic medium

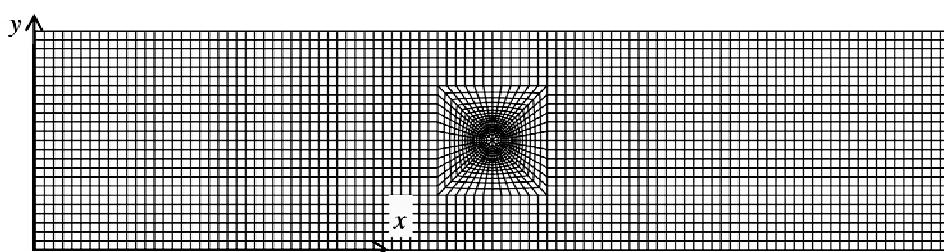
حل استفاده می‌شود. برای شبکه‌بندی سیال از خانواده المان‌های آکوستیک دوبعدی تحت عنوان AC2D4 بهره برده شد (شکل 2) (شهبازی و یکنگنیا، 1393). اولین گام، شبیه‌سازی تنش‌های برجاست. تنش‌های برجای اختصاص داده شده به مدل باید از رابطه $\sigma_v = \gamma h$ و $\sigma_h = k_0 \gamma h$ (ضریب تنش در حالت سکون است) تبعیت کرده، به‌گونه‌ای که نشست سطح زمین قبل از حفر تونل باید نزدیک به صفر باشد. گام بعدی شبیه‌سازی عملیات حفاری² است. به این منظور نرمافزار پس از طی گام Geoestatic وارد مرحله حفر می‌شود و قسمت‌هایی از مقطع که قرار است، تونل در آن احداث شود، از مدل حذف می‌گردد (حفاری به صورت تمام مقطع و به روش مکانیزه صورت می‌گیرد). در این مرحله آزادسازی تنش و جابجایی‌هایی در سنگ رخ می‌دهد. پس از این‌که مرحله حفاری به اتمام رسید و تعادل صحیح از تنش‌ها حاصل شد، شبیه‌سازی وارد عملیات پوشش‌دهی می‌شود. در این گام یک پوشش بتنی با مشخصات گفته شده در قبل دور تادور مقطع را فرا می‌گیرد. زمین اطراف تونل جابجایی خود را انجام داده و آزادسازی تنش به صورت کامل انجام می‌شود. برای ایجاد سطح تماس بین سنگ و بتن و تعیین خصوصیات مکانیکی سطح تماس، دو رفتار مماسی و نرمال بین فصل مشترک سنگ و بتن در نظر گرفته شد. گام نهایی، وارد کردن فشار استاتیکی و هیدرودینامیکی به پوشش اطراف تونل است. به‌طوری‌که تونل مورد نظر در ابتداء تحت فشار هیدرواستاتیکی سیال است و به‌طور ناگهانی دست‌خوش تغییرات فشار می‌شود. برای ایجاد فشار هیدرودینامیکی، حالت ساده زیر که در آن تغییرات فشار-زمان در اثر بسته شدن دریچه به وجود می‌آید، در نظر گرفته شد (شکل 3).

مسئله فوق با استفاده از نرمافزار HAMMER در حالت‌های هیدرولیکی ماندگار و گذرا تحلیل شد، (HAMMER, 2013). با تعریف خصوصیات مجرأ، مخزن و دریچه از نوع تخلیه به اتمسفر می‌توان نتایج لازم را از این نرمافزار به دست آورد. در جدول 2 پارامترهای مورد نیاز برای تحلیل در نرمافزار HAMMER آورده شده‌اند.

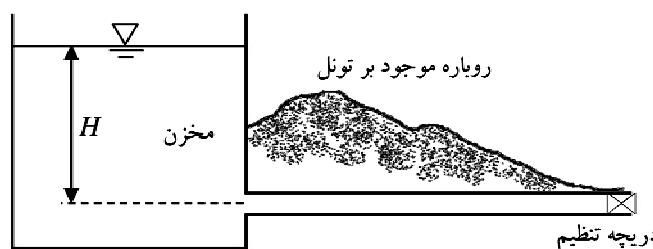
ایجاد این اندرکنش باید سطوحی از سازه و سیال که با هم در تماس هستند را به هم گره زد، یا اصطلاحاً tie کرد. گره زدن یک نوع قید مخصوص در نرمافزار ABAQUS است (یاقری و کاظمی، 1393). به همین شکل، گره‌های خارجی پوشش با گره‌های سنگ اطراف مقطع حفاری با استفاده از ایجاد یک سطح تماس، با یکدیگر ارتباط پیدا می‌کنند و بهم کنش سازه-سنگ نیز در مدل‌سازی منظور می‌شود. محیطی که در آن تونل حفر می‌شود، دارای تنش‌های برجا است. با تعریف این تنش‌ها در راستای افقی و عمودی و نیز اختصاص دادن بار وزن ناشی از تونه سنگ به مدل، می‌توان به شرایط تعادلی بین تنش‌ها دست یافت. به‌طوری‌که نشست زمین قبل از عملیات حفر تقریباً صفر باشد. این اصل در موضوعات تونل و شبیه‌سازی آن‌ها با نرمافزار ABAQUS باید رعایت شود (شهبازی و یکنگنیا، 1393). بار وزن ناشی از پوشش نیز در مدل‌سازی منظور گردیده است. از آنجا که تغییرات فشار سیال در اثر عوامل گوناگون نظیر باز و بسته شدن دریچه‌ها به زمان وابسته است، این بارگذاری به صورت دینامیکی بر مدل اعمال می‌گردد. بهنحوی که در زمان‌های مختلف فشارهای متفاوتی به پوشش وارد شود. بدین منظور با تعریف مقادیر فشار-Amplitude برای اعمال بارهای متغیر با زمان (با بهره‌گیری از تابع هیدرودینامیکی ناشی از سیال بر پوشش اعمال می‌گردد). این تغییر فشار-زمان به‌تمامی گره‌های محیط آکوستیک که برای شبیه‌سازی سیال از آن‌ها استفاده شد، اختصاص می‌یابد. برای شبکه‌بندی زمین از المان‌های خانواده کرنش مقطع توپل، اندازه المان‌ها کوچک‌تر شده تا به جواب‌های صحیحی منجر شود (نرخ جهت‌گیری¹ برابر 4). برای المان‌بندی پوشش نیز از المان‌های خانواده تنش مسطح با تابع درون‌یاب خطی استفاده شد. این المان‌ها در CPS4R شناخته می‌شوند. در المان‌های سنگ و پوشش از روش انتگرال‌گیری کاوش یافته برای

² Excavation step

¹ Bias ratio

شکل 2 شبکه‌بندی مدل (شهریاری و یکنگنیا، ۱۳۹۳)

شکل 3 مدل ساده هیدرولیکی مخزن و دریچه

جدول 2 خصوصیات مجرای آب تحت فشار برای مدل‌سازی در HAMMER (Bae, 2004)

مشخصات تونل انتقال آب							
طول (کیلومتر)	قطر داخلی مدول الاستیسیته (گیگاپاسکال)	ضریب هیزن و بلیامز	سرعت موج فشاری (متر بر ثانیه)	هد مخزن در ورودی تونل (متر)	دبی (متر بر ثانیه)	سرعت آب (متر بر ثانیه)	مدول الاستیسیته (گیگاپاسکال)
1 تا 4/5	25	100	60	911	80	≤ 6	

مدول بالک سیال (N/m^2) و ρ دانسیته سیال (kg/m^3) است.

فشار ایجاد شده در اثر بسته شدن دریچه در طول تونل، به صورت $P = p(x,t)$ بیان می‌شود. مکان مورد بررسی در تونل به قسمت خروجی نزدیک است و طبعاً دارای روباره کمتر خواهد بود. در نهایت نتایج حاصل از مقادیر فشار- زمان در این نقطه از نرمافزار HAMMER استخراج شده و به عنوان بارگذاری هیدرودینامیکی وارد نرمافزار ABAQUS شد. بیشترین افزایش فشار در مدت زمان بسته شدن دریچه صورت می‌گیرد و پس از آن به دلیل وجود اصطکاک و افت‌ها، حالتی نوسانی میرا به خود می‌گیرد. بنابراین تغییرات فشار در بازه زمانی $t = 0$ تا بسته شدن کامل دریچه، به عنوان بارگذاری هیدرودینامیکی در نظر گرفته شد.

لازم به ذکر است که سرعت آب با توجه به حداکثر سرعت مجاز توصیه شده در نشریه 309 در خصوص تونل‌های آبرو، 6 متر بر ثانیه در نظر گرفته شد. مقدار دبی حداکثر با توجه به سرعت و سطح مقطع عبوری سیال 60 مترمکعب بر ثانیه در نظر گرفته شد. زمان بسته شدن دریچه با توجه به زمان بسته شدن دریچه در تونل‌های آبرو پروژه‌های سد و نیروگاه کارون 4، طرح توسعه مسجدسلیمان، سد کارون 1 و سد گتوند (بازه‌ای بین 14 تا 26 ثانیه) (اکبرزاده، 1382)، منظور شد. سرعت موج فشاری با توجه به خصوصیات مجرای انتقال آب با استفاده از رابطه (6) محاسبه شده است (HAMMER, 2013).

$$a = \sqrt{\frac{1}{\rho \left(\frac{1}{K} + \frac{d}{Et} \right)}} \quad (6)$$

که در آن d قطر داخلی تونل (mm)، E مدول الاستیسیته (N/mm²)، t ضخامت پوشش بتونی (mm)، K پوشش بتونی (N/m²) است.

درزها در سنگ می‌شود. از این رو نفوذ آب از درزه بیشتر و نشت از آن افزایش می‌یابد. نفوذ آب بیشتر سبب می‌شود، فشار آب حفره‌ای درون درزه‌ها افزایش می‌یابد. چون در حل تحلیلی بوارد و پینتو سنگ به صورت نیمه الاستیک فرض شده است، در اثر فشار آب، درزه‌ها باز شده و حالت برگشت‌پذیری ندارند. بدین ترتیب همیشه مقداری نشت از سنگ وجود دارد. قسمت انتهایی منحنی حل تحلیلی به صفر نزدیک شده است، ولی مقدار مطلق صفر را اختیار نمی‌کند و همواره مقداری نشت از تونل وجود خواهد داشت. با گذشت زمان درزه‌ها بازتر شده و به تبع آن الگوی توزیع فشار آب منفذی دستخوش تغییر خواهد شد. بدون در نظر گرفتن عامل زمان هر دو منحنی به یکدیگر همگرا می‌شوند. فاصله همگرایی، محدوده تحت تأثیر فشار آب تراویش کرده از پوشش است.

۳-۲-۱ اثر فشار در شرایط بهره‌برداری عادی

در این حالت تونل در شرایط پایدار به سر می‌برد و می‌توان از رابطه نروژی برای محاسبه حداقل ارتفاع روبره لازم استفاده کرد (فیروزان‌آبادی و همکاران، ۱۳۹۰).

$$l > \frac{\gamma_w H}{\gamma_r \cos \beta} \quad (7)$$

که در آن l حداقل میزان روبره مورد نیاز (متر)، H هد استاتیک آب داخل تونل (متر)، β زاویه شیب دره محل در محل خروجی تونل، γ_w وزن مخصوص آب و γ_r وزن مخصوص سنگ است.

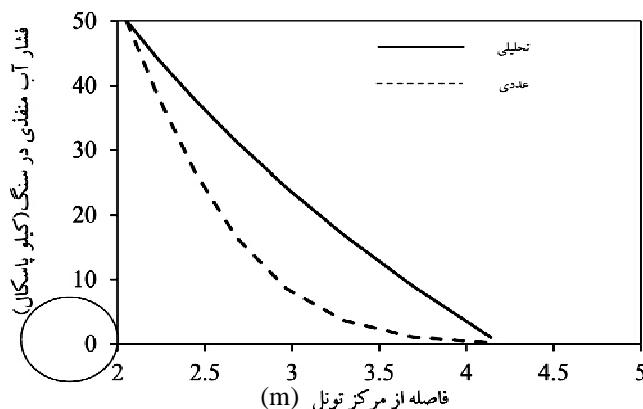
۳- تحلیل نتایج

۳-۱-۳ تغییرات فشار آب منفذی

بن بطور کامل نفوذناپذیر نیست و بهدلیل تشکیل خلل و فرج در هنگام سخت شدن، دارای نفوذپذیری هرچند اندک است. از این رو آب از این منفذ عبور کرده و به پشت آن راه پیدا می‌کند. اشلایس (1986) نفوذپذیری پوشش بتني سالم در تونلهای تحت‌فشار را به‌طور متوسط کوچکتر از 10^{-8} متر بر ثانیه ارزیابی کرد. نفوذپذیری سنگ سالم (بدون درزه) در بازه‌ای بین ۱ (نفوذپذیر کامل) تا 10^{-12} متر بر ثانیه (نفوذناپذیر) تغییر می‌کند (Jaeger, et al., 2007). با در نظر گرفتن مقدار متوسط

10^{-6} متر بر ثانیه برای سنگ و مقدار 10^{-8} متر بر ثانیه برای پوشش بتني، فشار آب در پشت پوشش و در تماس با سنگ به کمک رابطه تحلیلی اشلایس (Schleiss, 1986) محاسبه شد.

در شکل ۴ مقایسه‌ای بین فشار آب منفذی ایجاد شده در مدل عددی با حل تحلیلی بوارد و پینتو (نقل از Zhou and Wu, 2015) ارائه شده است. دایره نشان داده شده، شکل شماتیکی از مقطع تونل به قطر $3/6$ متر و طول ۱ کیلومتر است و سرعت جریان آب درون این تونل ۶ متر بر ثانیه منظور شده است. به عبارتی خط حفاری مبدأ فاصله است. مطابق شکل، فشار آب منفذی در حل تحلیلی از نتایج حل عددی بیشتر است. عمل کرد اندرکنش هیدرومکانیکی به گونه‌ای است که آب تحت‌فشار باعث بازشدن بیشتر

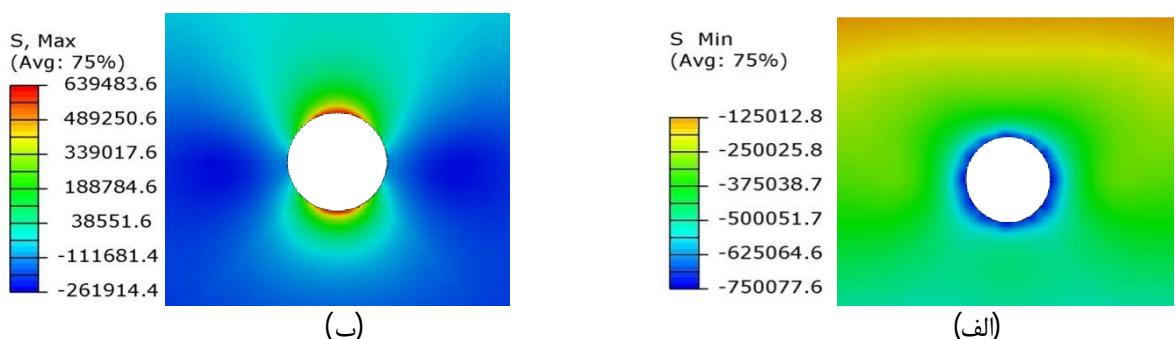
شکل ۴ مقایسه بین فشار آب منفذی در سنگ با استفاده از نتایج عددی مطالعه حاضر و حل تحلیلی بوارد و پینتو

بررسی کردند. نتایج آن‌ها نشان داد که در شرایطی که سنگ دارای درزه است، معیار نروژی فشار آب لازم را $1/5$ برابر کمتر محاسبه می‌کند (فیروزآبادی و همکاران، ۱۳۹۰). در این شبیه‌سازی نشان داده شد که در صورتی که سنگ اطراف بدون درزه و کیفیت سنگ نیز مناسب و پوشش بتنی صرفاً برای ایجاد یک مقطع هیدرولیکی مناسب ایجاد گردد، این معیار فشار آب مورد نیاز را $3/5$ برابر کمتر تخمین می‌زند. این مسئله باعث می‌شود از تمام ظرفیت تونل استفاده نشود.

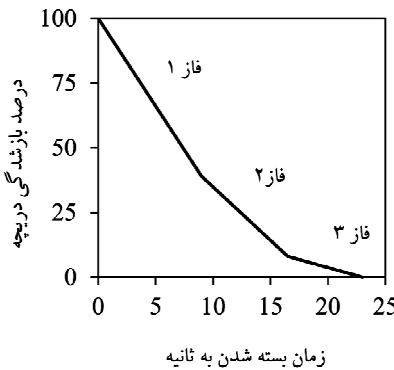
3-3- اعمال نوسانات فشار در حالت گذرا

برای ایجاد فشارهای هیدرودینامیکی فرض شده است، دریچه خروجی تونل در سه زمان مختلف $t=14$ s (سریع)، $t=18$ s (نیمه‌سریع) و $t=26$ s (کند) به طور کامل بسته شود. این زمان‌ها براساس مدت زمان بسته شدن دریچه در تونل‌های آب‌بر پژوهه‌های سد و نیروگاه کارون ۴، طرح توسعه سد مسجد سلیمان، سد کارون ۱ و سد گتوند منظور شدند (اکبرزاده، ۱۳۸۲). در هنگام بسته شدن دریچه، سرعت در پشت دریچه کم می‌شود و به تبع آن فشار رو به افزایش می‌رود. پس از بسته شدن کامل، مقدار فشار به حداقل خود خواهد رسید. الگوی بسته شدن دریچه‌ها کاملاً خطی است. به این معنا که در زمان صفر (حالت پایدار) دریچه کاملاً باز است و نحوه بسته شدن آن تا پایان با آهنگ ثابت انجام می‌شود.

مقدار تنش‌های اصلی بزرگ‌تر و کوچک‌تر در المان‌های سنگ اطراف تونل در هنگام وارد شدن فشار داخلی در شرایط استاتیکی استخراج گردید (شکل‌های ۵-الف و ب). با توجه به قرارگیری این تنش‌ها در سه ناحیه مختلف، شکست خودگی المان‌ها مورد بررسی قرار گرفت. با استفاده از معیار شکست موهر- کولمب برای بررسی شکست و بروز ترک در سنگ، تنش‌های اصلی بزرگ و کوچک با توجه به پارامترهای مکانیکی سنگ ترسیم گردید. از آنجایی که مسئله کاملاً متقاض است، فقط المان‌های نصف مقطع مورد بررسی قرار گرفت. در معیار شکست موهر-کولمب، لازم نیست تنش‌های اصلی به مقدار حداقل خود برسند، بلکه کافی است ترکیب آن‌ها به یک مقدار حدی برسد تا باعث بروز شکست در سنگ گردد. با توجه به فشار وارد از جانب آب به پوشش و وارد شدن این فشار به سنگ، تنش‌های کششی در اطراف تونل ظاهر می‌شوند. همچنین الگوی توزیع تنش در اطراف تونل دچار تغییر می‌شود. با ترسیم مقادیر تنش اصلی بیشینه در برابر تنش اصلی کمینه و مقایسه آن با معیار شکست موهر-کولمب در شکل ۶ مشاهده می‌شود که شکست در المان‌های اطراف تونل رخ نمی‌دهد. مطابق با شکل ۶ یک المان که با پیکان نشان داده شده است، در شرایط حدی به سر می‌برد. به این معنا که اگر فشار آب از این مقدار بیشتر شود، المان مورد نظر دچار شکست هیدرولیکی خواهد شد. بدین ترتیب از تمام ظرفیت تونل استفاده شده است. فیروزآبادی و همکاران (۱۳۹۰)، کارایی معیار نروژی را در تونل تحت‌فشار دارای درزه

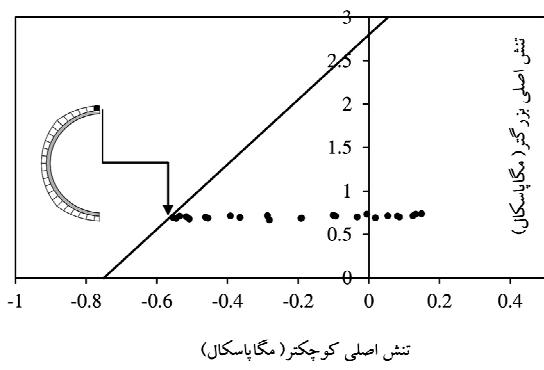
شکل ۵ منحنی‌های همتراز (الف)-تنش اصلی کمینه و (ب)-تنش اصلی بیشینه در سنگ محصور کننده تونل به قطر $3/6$ متر در حالت اعمال فشار استاتیکی

شکل 7 نتایج تحلیل هیدرولیکی دریچه (الگوی بسته شدن دریچه تونل آببر سد و نیروگاه کارون 4)

به این ترتیب با استفاده از نرم‌افزار HAMMER، نمونه‌ای از پوش منحنی‌های فشار حداکثر - زمان در سه زمان مختلف بسته شدن دریچه (سریع، نیمه‌سریع و کند) برای تونل به قطر 3/6 متر در شکل‌های 8 نشان داده شده است. با افزایش مدت زمان بسته شدن دریچه از مقدار بیشینه فشار هیدرودینامیکی ایجاد شده، کاسته می‌شود. در ثانیه‌های اول، به دلیل این‌که انرژی جنبشی با نرخ سریع‌تری به انرژی فشاری تبدیل می‌شود، منحنی فشار - زمان دارای شبیه تندتری است. در ثانیه‌های انتهایی بسته شدن به دلیل این‌که بیشتر آب موجود در پشت دریچه به حالت سکون رسیده است، بسته شدن بیشتر دریچه و مسدود شدن آن اثر اندکی بر روی انرژی فشاری می‌گذارد.

با انتقال بارگذاری‌های فوق به نرم‌افزار ABAQUS و با بهره‌بردن از منحنی شکست موهر - کولمب نتایج تنش در المان‌های اطراف پوشش برای زمان‌های مختلف بسته شدن دریچه، در شکل‌های 9 نمایش داده شده است. همان‌طور که مشخص است، تمامی المان‌ها در اطراف پوشش در بالای خط قرار دارند. این موضوع نشان‌دهنده این است که این المان‌ها دچار شکستگی شده‌اند. زمانی که دریچه در مدت زمان 14 ثانیه بسته می‌شود، المان‌ها تحت تأثیر این فشار ناگهانی قرار می‌گیرند و به سرعت تمامی این فشار را جذب می‌کنند. به طوری که گستره تنش در آن پایین است. با افزایش زمان بسته شدن دریچه به 18 و 26 ثانیه، گستره توزیع تنش کمی افزایش می‌یابد، به گونه‌ای که المان‌ها تا حدودی فرصت تطبیق با فشار موجود را پیدا می‌کنند.

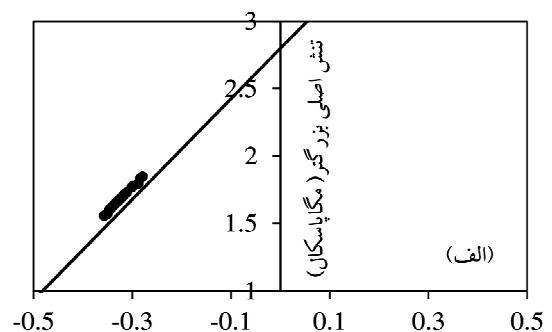
شکل 6 مقادیر تنش‌های اصلی در المان‌های اطراف پوشش و قرار گرفتن آن‌ها در زیر خط شکست برای تونل به قطر 3/6 متر

بسته شدن دریچه به صورت کاملاً یکنواخت و با آهنگ ثابت، یک حالت بحرانی است و هنگامی که طرح با شرایط ویژه روبرو است، اتفاق می‌افتد. اگر دریچه در چند مرحله و با آهنگ‌های مختلف بسته شود، از مقدار فشارهای گذرا ایجاد شده کاسته می‌شود و خسارات کمتری را به سازه وارد خواهد ساخت. به منظور بررسی این موضوع نیز فشارهای گذرا حاصل از بسته شدن دریچه تونل آببر بر اساس اطلاعات ارائه شده در پژوهه سد و نیروگاه کارون 4 (شکل 7) مدنظر قرار گرفت.

با توجه به شبیه منحنی، بسته شدن در سه فاز سریع، نیمه‌سریع و کند صورت می‌گیرد. به این ترتیب در منحنی فشار - زمان نیز چهار فاز مختلف به وجود می‌آید. در فاز اول منحنی به حداکثر فشار می‌رسد. در ورود به فاز دوم، افت هد و در ادامه آن نوسانات فشار شکل می‌گیرند. با ورود به فاز سوم مجدداً افت هد رخ داده و تا بسته شدن کامل دریچه این نوسانات ادامه پیدا می‌کنند. در فاز چهارم دریچه کاملاً بسته شده است، اما همچنان نوسانات فشار ادامه دارد. این تغییرات فشار با گذشت زمان به دلیل اصطکاک میرا شده و با گذشت زمان‌های طولانی پشت دریچه فشار ثابتی به وجود می‌آید.

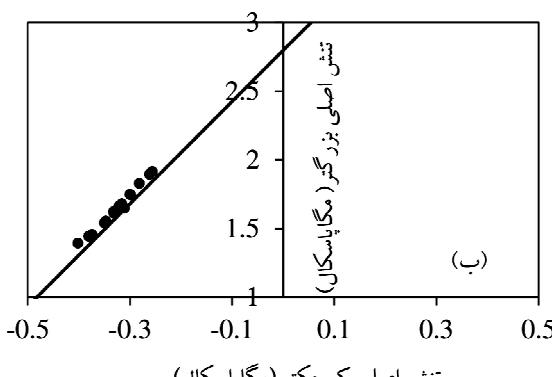
نوسانات فشار بعد از بسته شدن کامل دریچه به عنوان بارگذاری هیدرودینامیکی در محاسبات لحاظ نگردید و تنها قسمتی از منحنی فشار - زمان که دارای بیشینه فشار ناشی از بسته شدن کامل دریچه است، در شبیه‌سازی منظور شده است. زیرا سنگ در این حالت متholm بیشترین نیرو در اثر موج فشاری آب خواهد بود و احتمال شکست هیدرولیکی افزایش خواهد یافت.

بهمنظور جلوگیری از بروز پدیده شکست هیدرولیکی، بحرانی ترین حالت بسته شدن دریچه یعنی $t = 14$ s در نظر گرفته شد. با افزایش روباره به میزان 13، 26، 53 و 93 درصد هد استاتیکی، با ثابت بودن سایر شرایط، شکست المان‌های اطراف پوشش مورد بررسی قرار گرفت. هد آن بود که با افزایش روباره در هیچ‌کدام از المان‌های اطراف پوشش شکستی رخ ندهد. به عبارت دیگر تمامی المان‌ها باید در زیر خط معیار موهر-کولمب قرار گیرند.

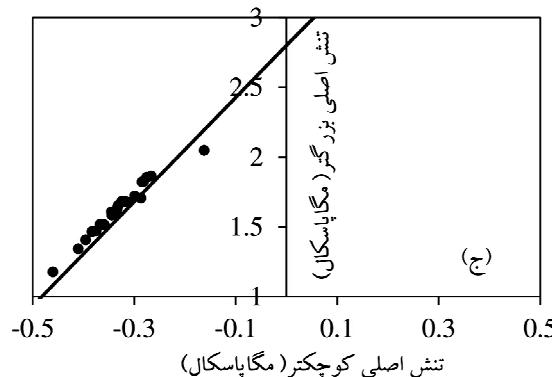
(الف)

تش اصلی کوچکتر (مگاپاسکال)

(ب)

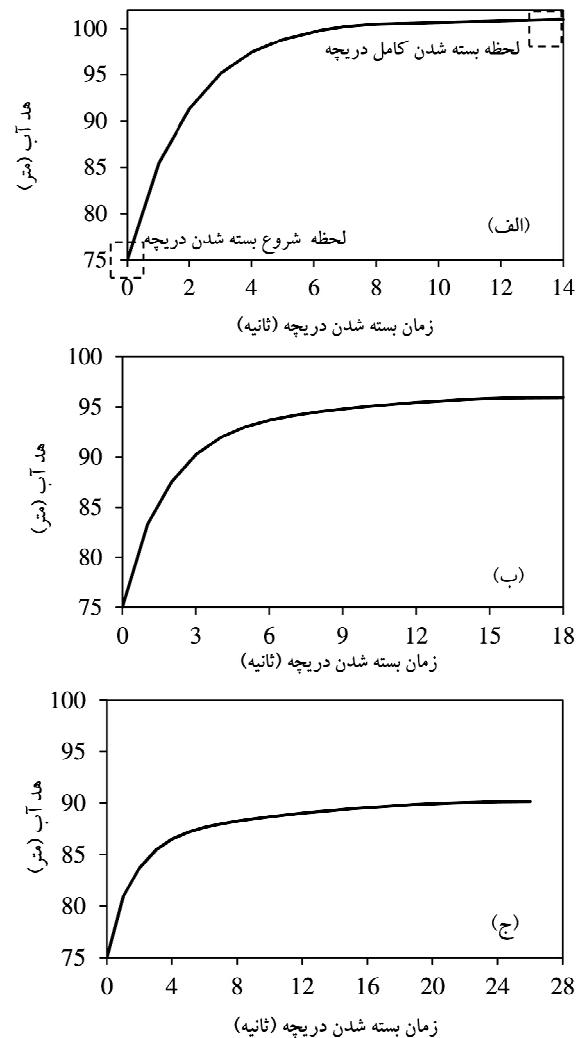
تش اصلی کوچکتر (مگاپاسکال)

(ج)

تش اصلی کوچکتر (مگاپاسکال)

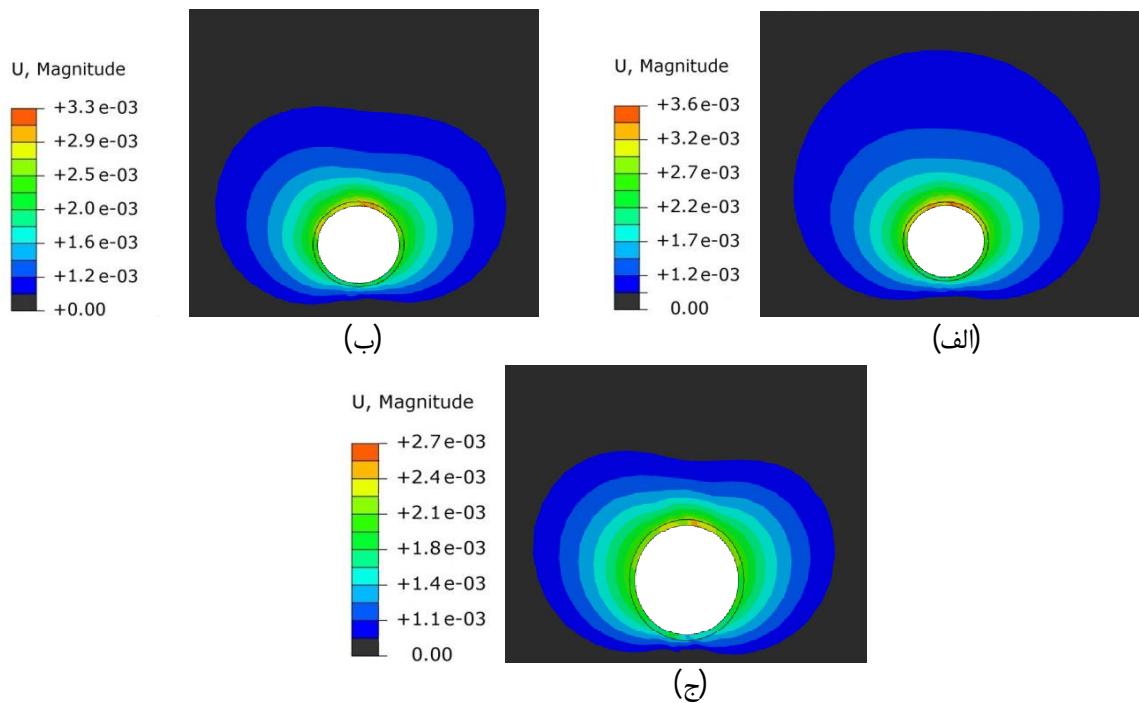
شکل 9 قرار گرفتن تمامی المان‌ها در بالای خط شکست. با بسته شدن دریچه در (الف) 14 ثانیه، (ب) 18 ثانیه و (ج) 26 ثانیه

شکل 8 تغییرات فشار- زمان پشت شدن دریچه برای تونل به قطر 3/6 متر، به ازای بسته شدن دریچه در (الف) 14 ثانیه، (ب) 18 ثانیه و (ج) 26 ثانیه

در شکل 9-ج دو المان هنوز به ترک خوردگی نرسیده‌اند. این موضوع نشان می‌دهد که با افزایش هرچه بیشتر زمان بسته شدن دریچه، احتمال شکست خوردگی و بروز ترک در اطراف پوشش کاهش می‌یابد. این تغییر فشار، باعث جابجایی‌هایی در المان‌های اطراف تونل تحت‌فشار می‌شود. در شکل 10 نیز منحنی‌های همتراز جابجایی در سنگ نشان داده شده است.

4-3 تأثیر افزایش روباره بر جلوگیری از بروز شکست هیدرولیکی در سنگ برای بررسی تأثیر میزان روباره موجود بر روی تونل،

شکل ۱۰ منحنی های هم تراز جابجایی در سنگ در لحظه (الف)- ۱۴، (ب)- ۱۸ و (ج)- ۲۶ ثانیه برای تونل به قطر $6/3$ متر و سرعت جریان درون تونل ۶ متر بر ثانیه

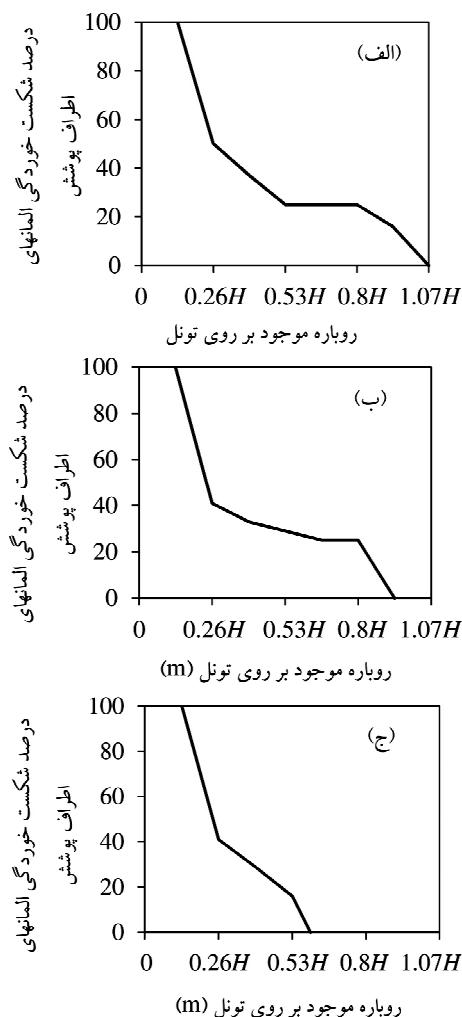
از المان ها ایجاد شده است؛ ولی هنوز شکست در تعدادی از المان ها ممکن است. با رسیدن ارتفاع روباره به $0.93H$ تمامی المان ها در زیر خط موهر-کولمب قرار می گیرند و احتمال بروز شکست هیدرولیکی در المان های اطراف پوشش کم می شود. به این ترتیب با سالم ماندن این ناحیه از تونل (المان های سنگ اطراف پوشش) سایر مناطق اطراف تونل نیز، دچار پدیده شکست هیدرولیکی نمی شوند.

۵-۳- بحث روی نتایج

برای بررسی بهتر تأثیر افزایش روباره بر شکست هیدرولیکی، شکل ۱۲، ارتباط میزان روباره و درصد شکست خوردگی در المان های اطراف پوشش را نشان می دهد. با توجه به نتایج بدست آمده از منحنی های درصد شکستگی - روباره، در سه حالت مختلف بسته شدن دریچه (سریع، نیمه سریع و کند)، لزوماً با افزایش روباره نمی توان انتظار داشت که وقوع شکست در المان های سنگ اطراف به صورت خطی کاهش یابد. این موضوع به این دلیل است که فشار آب در درون تونل با گذشت زمان

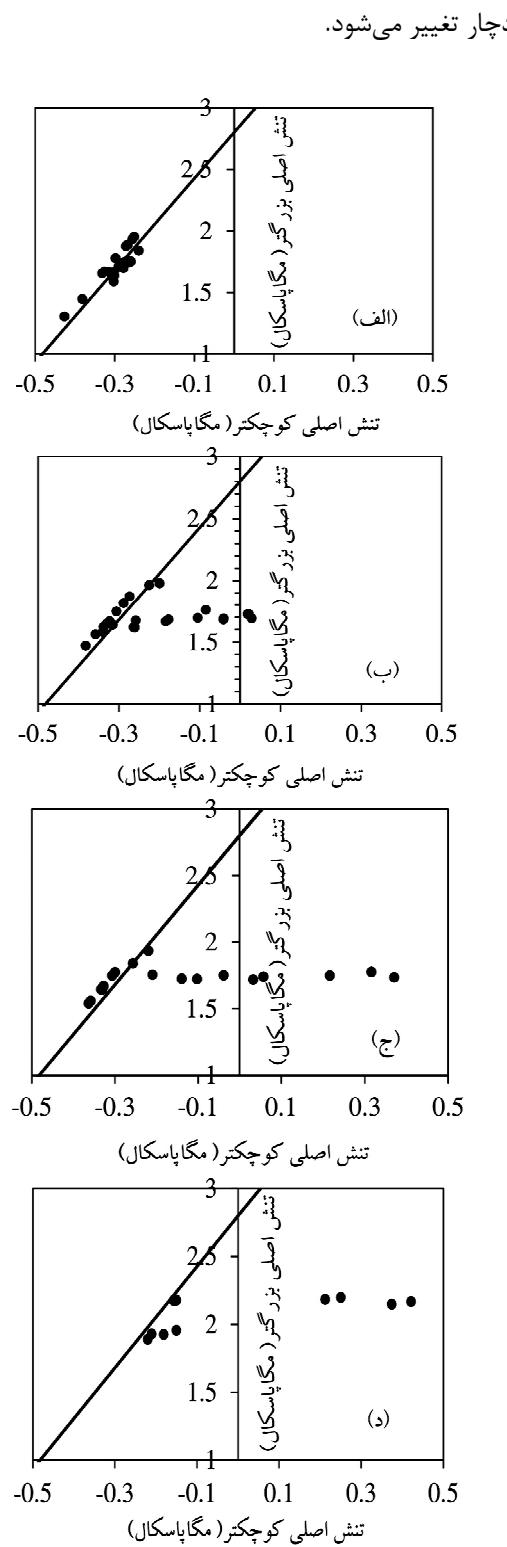
در صورتی که تنها یکی از المان ها دچار ترک خوردگی شده باشند، همچنان شکست هیدرولیکی یک تهدید جدی برای تونل محاسب می شود. زیرا نشت از پوشش بتنی باعث ورود آب پرفشار به سنگ شده و ترک ها را بازتر کرده و باعث ناپایداری می شود. از این رو سنگ اطراف پوشش باید بدون ترک خوردگی باشد.

در شکل های (۱۱-الف تا ۱۱-د) شکست المان های اطراف پوشش با تغییر میزان روباره تونل، بررسی شده است. با افزایش روباره به میزان $0.13H$ (که H هد استاتیکی آب در مقطعه مورد بررسی در تونل است)، تعداد المان های زیادی زیر خط موهر-کولمب قرار می گیرند و دچار شکست نمی شوند. دلیل این موضوع به هم خوردن الگوی توزیع تنش ناشی از فشار سیال و تأثیر گذاشتن آن بر المان های اطراف پوشش است، بهنحوی که تنش های موجود در المان را از حالت حدی خارج کرده و به زیر خط معیار شکست موهر-کولمب می رساند. با افزایش روباره به $0.26H$ ، همان طور که انتظار می رود، احتمال شکست هیدرولیکی با حرکت المان ها به زیر خط کاهش می یابد. با رساندن این روباره به $0.53H$ حاشیه ایمنی برای بسیاری

شکل 12 تغییرات شکست هیدرولیکی المان‌ها در اثر افزایش روباره برای زمان بسته شدن در چه الف) 14 ثانیه، ب) 18 ثانیه و ج) 26 ثانیه

این تغییر فشار باعث به وجود آمدن تنش‌های مختلف در جداره تونل، در زمان‌های بین باز و بسته‌بودن دریچه می‌شود. از طرفی محیط اطراف تونل بهدلیل وجود روباره دارای تنش‌های برجا است. تنش‌های حاصل از فشار سیال به المان‌های سنگ اطراف پوشش و تنش‌های ناشی از روباره موجود در آن المان‌ها، با یکدیگر ترکیب می‌شوند. اگر این ترکیب باعث شود، تنش‌های اصلی در المان به حد بحرانی برسد، المان دچار شکست خواهد شد. در غیر این صورت المان مذکور سالم باقی خواهد ماند. بروز شکست هیدرولیکی در اطراف پوشش منجر به یک حالت حدی در تنش‌های اصلی المان می‌شود. گاهی با زیاد کردن روباره و

شکل 11 تنش‌های اصلی در المان‌های اطراف پوشش با افزایش روباره به میزان الف) $0.13H$ ، ب) $0.26H$ ، ج) $0.53H$ و د) $0.93H$ (زمان بسته شدن دریچه در هر چهار حالت 14 ثانیه و هد استاتیکی آب 80 متر بوده است)

محسوب می‌شود. افزایش زمان بسته‌شدن دریچه باعث می‌شود حداقل فشار هیدرودینامیکی به وجود آمده در پشت دریچه کاهش یابد. با بسته‌شدن سریع دریچه، تمامی المان‌های سنگ اطراف تونل دچار ترک‌خوردگی شد. نتایج بررسی تأثیر روباره بر روی تونل نشان داد که همواره با افزودن روباره بر روی تونل، بروز شکست در المان‌های اطراف کاهش نمی‌یابد. با افزایش روباره المان‌های کناری جداره سریعاً تحت تأثیر این افزایش ارتفاع روباره قرار گرفته و ترکیب تنش‌های اصلی در آن از حالت بحرانی شکست خارج شده و با توجه به معیار شکست موهر-کولمب در زیر خط شکست قرار می‌گیرند. با افزایش زمان بسته‌شدن دریچه بهدلیل کاهش فشارهای هیدرودینامیکی داخل تونل به ارتفاع روباره کمتری برای خارج نمودن المان‌ها از حالت بحرانی شکست لازم است. ولی آهنگ این کاهش بسته به مختصات قرارگیری المان‌ها متفاوت خواهد بود. برای کنترل این پدیده مخرب در سنگ ضعیف می‌توان با ایجاد مناطق تزیری با بتن در اطراف تونل، علاوه بر کاهش نشت، همبستگی و یکپارچگی سنگ را افزایش داد و فشار هیدرولیکی آب وارد به سنگ را تا حد قابل قبولی کاهش داد.

5- فهرست عالیم

B	بردار نیروهای کالبدی
C	ماتریس میرایی
<i>d</i>	قطر داخلی تونل
<i>E</i>	مدول الاستیسیته پوشش بتنی
{ <i>f</i> }	نیروهای اعمال شده بر روی پوشش
<i>H</i>	هد استاتیک آب داخل تونل
<i>K</i>	مدول بالک سیال
<i>K</i>	ماتریس سختی
<i>l</i>	حداقل میزان روباره مورد نیاز
M	ماتریس جرم
<i>n</i>	بردار یکه عمود بر سطح مشترک
<i>p</i>	فشار هیدرودینامیکی سیال داخل تونل
{ <i>p</i> }	فشار هیدرودینامیکی درون تونل
<i>P_o</i>	فشار هیدرودینامیکی المان‌های سیال داخل تونل
<i>P</i> = <i>p</i> (<i>x,t</i>)	فشار ایجاد شده در اثر بسته شدن دریچه در طول تونل
[<i>Q</i>]	ماتریس کوپله

افزایش تنش‌های برجا و ترکیب آن با تنش‌های ناشی از بسته شدن دریچه، المان‌ها سریع‌تر از حالت حدی شکست خارج می‌شوند و گاهی نیز این روند به آهستگی انجام می‌گیرد. افزایش روباره در ابتدا باعث می‌شود که تنش در بسیاری از المان‌ها از حالت بحرانی شکست خارج شود، ولی همچنان تعدادی از المان‌ها دچار شکست می‌شوند. برای این‌که این المان‌ها نیز از وضعیت شکست‌خوردگی خارج شوند، روباره افزایش پیدا می‌کند. افزایش روباره همواره باعث نمی‌شود که تمامی المان‌ها بهطور همزمان در زیر خط شکست قرار گیرند، زیرا مقدار روباره در هر المان اطراف تونل تنش متفاوتی را ایجاد خواهد کرد. بهطور مثال المان‌های سنگ طوفین تونل با افزایش روباره بهدلیل مکانیزم تنش در اطراف تونل، دچار تمرکز تنش شده و سریع‌تر از سایر المان‌ها افزایش روباره را تجربه می‌کنند. بدین ترتیب زودتر از سایر المان‌ها از حالت حدی شکست خارج شده و در حاشیه ایمنی قرار می‌گیرند.

4- نتیجه‌گیری

شکست هیدرولیکی در تونل‌های تحت‌فشار از جهات مختلفی مورد توجه قرار گرفته است و راهکارهای گوناگونی برای جلوگیری از این پدیده مخرب در تونل‌های تحت‌فشار پیشنهاد شده است. یکی از این راهکارها افزایش روباره در منطقه حفاری است. در مطالعه حاضر، با بهره-گیری از روش اجزای محدود و با در نظر گرفتن اندرکنش بین آب و سازه، تونل تحت فشاری با شرایط هیدرولیکی، سازه‌ای و ژئوتکنیکی مطابق با شرایط واقعی مدل‌سازی شد. نتایج هیدرولیکی در دو وضعیت هیدرولیکی پایدار و گذرا در نرم‌افزار HAMMER مورد تحلیل قرار گرفت و خروجی‌های این نرم‌افزار شامل تغییرات فشار- زمان برای تحلیل تنش به نرم‌افزار ABAQUS انتقال داده شد.

تحلیل هیدرولیکی الگوی بسته شدن دریچه و فشارهای گذرا ایجاد شده ناشی از این بسته شدن و مقایسه آن با نمودارهای فشار- زمان حاصل از نرم‌افزار HAMMER بیان‌گر این موضوع است که الگوی بسته شدن دریچه در مدل‌سازی انجام شده یک حالت بحرانی برای طرح

کنگره ملی مهندسی عمران، دانشگاه سمنان.

ABAQUS, *Theory guide and manual*, Release 12.6
ABAQUS, Inc. 2012.

Bae, G.J. (2004). "Evaluation of interfacial properties between rock mass and shotcrete", International Journal of Rock Mechanics and Mining Sciences, Vol. 41, pp. 106-112.

Bobet, A. and Nam, S.W. (2007). "Stresses around pressure tunnels with semi-permeable liner", Journal of Rock Engineering , Vol. 40, No. 3, pp. 287-315.

Fernandez, G. and Alvarez, T. (1994). "Seepage induced effective stresses and water pressure around pressure tunnels", Journal of Geotechnical Engineering, Vol. 120, No. 1, pp. 108-128.

Hachem, F. and Schleiss, A. (2009). "The design of steel-lined pressure tunnels and shafts", International Journal on Hydropower and Dams, Vol. 16, No. 3, pp. 142-151.

HAMMER, *User guide*, Release 8 Bentley HAMMER Inc., 2013.

Jaeger, J.C., Cook, N.G.W. and Zimmerman, R.W. (2007). *Fundamentals of Rock Mechanics*, 4th Edition, Blackwell Publishing, USA.

Olumide, B.A. and Marence, M. (2012). "Finite element model for optimum design of plain concrete pressure tunnels under high internal pressure", International Journal of Engineering and Technology, Vol. 2, No. 4, pp. 676-683.

Schleiss, A.J. (1986). "Design of pervious pressure tunnels", International Journal of Water Power and Dam Construction, Vol. 38, No. 5, pp. 21-26.

Simanjuntak, T.D.Y.F., Schleiss, A.J., and Mynett, A.E. (2014). "Pressure tunnels in non-uniform in situ stress conditions", Journal of Tunneling and Underground Space Technology, No. 42, pp. 227-236.

Zhou, Y., Su, K. and Wu, H. (2015). "Hydro-mechanical interaction analysis of high pressure hydraulic tunnel", Journal of Tunnelling and Underground Space Technology, No. 47, pp. 28-34.

R_r	بردار نیروهای خارجی وارد بر سنگ
t	ضخامت پوشش بتنی
u_r	بردار جابجایی المان‌های سنگ
\dot{u}_r	بردار سرعت المان‌های سنگ
\ddot{u}_s	شتاب پوشش
\ddot{u}_r	بردار شتاب المان‌های سنگ
v	میدان سرعت در سیال
β	زاویه شیب دره محل در محل خروجی تونل
γ_w	وزن مخصوص آب
γ_r	وزن مخصوص سنگ
μ	لزجت سیال
ρ	دانسیته سیال

5- منابع

اکبرزاده، پ. (1382). "تحلیل ضربه قوچ در نیروگاه‌های آبی ایران به کمک برنامه‌نویسی متلب". کنفرانس ملی نیروگاه‌های آبی ایران، تهران.

باقری، م. و کاظمی، م. (1393). مدل‌سازی عددی سدهای بتنه‌ی وزنی با استفاده از نرم‌افزار ABAQUS انتشارات سیمای دانش، تهران.

راهنمای طراحی سازه‌ای تونل‌های آبیر، نشریه 309، سازمان مدریت و برنامه‌ریزی کشور، 1384.

شهربازی، ر. و یکرنگنیا، م. (1393). راهنمای کاربردی آباقوس به همراه مسائل مهندسی عمران، انتشارات علم عمران، 1393.

صانعی‌آرانی، م. (1391). "بررسی عوامل منجر به ترک خوردگی سگمنت تونل انتقال آب گلاب با نگرش ویژه به تنش‌های برجا"، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده مهندسی معدن، دانشگاه صنعتی اصفهان.

فیروزآبادی، س.ص، یزدانی، م. و شریفزاده، م. (1390). "مطالعه عددی پدیده جکینگ هیدرولیکی در تونل‌های تحت فشار با استفاده از روش عددی المان‌های مجرا"، ششمین